

[Malchau.]

skal benyttes til at faa en genstridig Kommune, der ikke vil imødekomme et Andragende om Garanti for et Laan til en Byggeförening eller til et privat Byggeföretagende, til at makke ret. Et saadant Nævn er jeg ikke stemt for. Lidt Selvbestemmesret og noget Selvstyre skulde der nok kunne levnes Kommunerne, som jo ogsaa har de bedste Forudsætninger for at skønne over, om en saadan Garanti er formaalstjenlig i det givne Tilfælde. I øvrigt kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der i Forbindelse hermed er fremsat i Betænkningen om, at Loven bør benyttes efter sit Formaal, og det tror jeg ogsaa, at Kommunerne er indstillet paa.

Ligeledes er jeg tilfreds med, at Bestemmelsen om Renten af Udlaan mod Sikkerhed i fast Ejendom i Henhold til Ministerens Løfte vil blive taget op til Revision.

De til det oprindelige Lovforslag föjede nye Paragraffer betragter vi fra vor Side som en Forbedring, da de tilsigter paa forskellig Maade at give dem, der bygger, og dermed naturligvis ogsaa Lejerne, økonomiske Lettelser og derved fremme det, som jeg allerede har nævnt maa være Formaalet med Loven og med Byggeriet i det hele: Ophjælpsning af Beskæftigelsen og i Forbindelse hermed Opførelse af sunde og billige Boliger. Jeg mener ikke, man skal være bange for at bygge, for selv om Boligrangen ikke skulde være saa overordentlig stor i Øjeblikket, vil den nok blive det efterhaanden, og kunde man ved Opførelse af nye, hensigtsmæssige Boliger hjælpe til at udrense de gamle, usunde Bydele, der ikke mindst findes her i Hovedstaden, vilde der være opnaaet meget til Gavn for Befolkningen.

Jeg skal ikke gentage, hvad den højtærede Indenrigsminister allerede har sagt om Lovforslagets enkelte Paragraffer. Kun vil jeg gerne fremhæve § 10, 1ste Stykke, der omhandler Laan til velgørende Stiftelser og lignende Institutioner, som vil tilvejebringe billige Lejligheder for gamle, udslidte eller syge Mennesker. Denne Bestemmelse har min fulde Sympati.

Endvidere vil jeg gerne fremhæve § 11, der indeholder Bestemmelse om, at der kan ydes Laan til Bygningshaandværkere, som med Salg for Øje opfører mindre Beboelseshuse. Dette finder jeg vil være en god Haandsrækning til disse Haandværkere, der ligesom saa mange andre er haardt ramt under den nuværende Krise.

Endelig nævner jeg § 15, hvor der stilles 2 Mill. Kr. til Raadighed til Laan ved Ombygning af ældre Ejendomme med større Lejligheder, som derved deles. Mange Mennesker vil jo i den kommende Tid blive nødt til at indskrænke sig, og saa hvad Bolig angaar, hvorved der bliver Brug for, at større Lejligheder, der er blevet ledige, omdannes til flere mindre Lejligheder. Ogsaa her kan der ydes Skattefrihed, som den højtærede Minister nævnte, for det Beløb, hvormed Forskellen mellem Vurderingssummen til Ejendoms skyld og Grundskyldværdien forøges ved Ombygningen.

Adskillige Enkeltheder i Lovforslaget kunde vi naturligvis nok have ønsket anderledes affattet, men i det store og hele betragter vi den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu fremtræder, som en stor Forbedring, som vi i hvert Fald kan tiltræde. Den Tid, vi lever i, egner sig efter min Mening ikke til at fortabe sig i Smaatterier, og jeg kan tilføje, at jeg synes heller ikke, at Mistænksomhed paa noget Omraade i det hele er paa sin Plads i Øjeblikket.

Da Loven, brugt paa rette Maade, vil betyde Hjælp til Igangsættelse af Byggeriet og dermed til Fremme af Beskæftigelsen, og da den billiggør og saaledes letter Byggeriet, og under Forudsætning af, at der sættes ind paa Opførelsen af gode, sunde Boliger til rimelige Priser, vil jeg herved tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse i det høje Ting.

Axel Christensen: Vi vedtog jo i Gaar en Række Lovforslag, som i høj Grad bliver en medbestemmende Faktor for Priserne for Byggeriet i den kommende Tid, og som derfor ogsaa har en vis Relation til det Forslag, der foreligger til Behandling her.

Det kan ikke nægtes, at naar man tænker paa at bygge, er det Finansieringen, som det særlig drejer sig om. Denne Finansiering har været det store Problem i de Love om Laan til Boligbyggeri, der tidligere har været til Behandling, og det gør sig ogsaa i høj Grad gældende for det Forslag, der ligger her. Resultaterne af det Lovforslag, vi behandler, vil jo blive en Fortsættelse af den Linie, der blev lagt ved den oprindelige Lov af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri. Jeg skal ikke opholde mig særlig ved en Omtale af de Beløbs Størrelse, som der i de forskellige Paragraffer er Tale om nu yderligere at stille til Raadighed, navnlig ikke efter den